

Важливо підкреслити, що поняття особистої і сімейної таємниці є суб'єктивним за змістом, визнаються прерогативою особи, якої вони стосуються, які зацікавлені в їх нерозголошенні, тобто залежать від волевиявлення власника інформації.

Вищевикладене дозволяє дійти таких висновків: безпосереднім об'єктом у складі злочину, передбаченому у диспозиції ст. 182 КК України слід вважати правовідносини, які складаються в процесі реалізації людиною свого права на недоторканність приватного життя і які спрямовані на охорону і забезпечення конституційного права особи на захист особистої і сімейної таємниці. Конфіденційна інформація про особу характеризується сукупністю таких ознак: 1) це відомості про приватне життя особи, які містять особисту або сімейну таємницю; 2) форма вираження цих відомостей значення не має – вони можуть бути як документованими, так і не документованими; 3) предметом у цьому складі злочину можуть бути відомості про потерпілого, які порочать його, так і такі, що відповідають вимогам суспільної моралі.

Вважаємо необхідним внести зміни до КК України і назву ст. 182 КК України викласти таким чином: «Порушення таємниці особистого та сімейного життя». У диспозиції ч.1 ст.182 КК України слова «конфіденційна інформація про особу» замінити словами «відомості про приватне життя особи, що складають її особисту або сімейну таємницю» та виключити із КК України ст.168, оскільки таємниця усиновлення (удочеріння) є різновидом сімейної таємниці, яка є предметом злочину, склад якого передбачений у диспозиції ст. 182 КК України.

УДК 347.965.1 (043.2)

Тодосієнко А. О., старший викладач,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ПРОБЛЕМИ СТАЖУВАННЯ КАНДИДАТА В АДВОКАТИ

Однією з основних нових вимог, які висувуються до кандидата в адвокати, є проходження стажування. На сьогодні питання проходження стажування є особливо актуальним, оскільки воно має свої позитивні та негативні моменти.

Метою цієї статті є окреслення деяких проблем, які виникають під час проходження стажування та запропонування шляхів їх подолання.

Питання, які виникають під час стажування кандидатів в адвокати, неодноразово обговорювалися науковцями та адвокатами, серед них такі, як: Л. Ізовітова, Д. Бугай, В. Загарія, Д. Фесенко, А. Костін та ін.

Відповідно до п. 1.1 «Положення про організацію та проходження стажування для отримання особою свідоцтва про право на заняття адвокатською діяльністю» стажуванням є діяльність із формування і закріплення на практиці професійних знань, умінь і навичок, отриманих у результаті теоретичної підготовки, особи, яка одержала свідоцтво про складення кваліфікаційного іспиту, щодо її готовності самостійно здійснювати адвокатську діяльність з метою отримання свідоцтва про право на заняття адвокатською діяльністю.

Основними завданнями стажування є:

- 1) вивчення деонтологічних основ адвокатської діяльності, методів організації роботи адвокатських об'єднань, адвокатських бюро, особливостей діяльності адвоката, який здійснює її індивідуально;
- 2) підвищення рівня теоретичних знань та набуття практичних навичок, необхідних для здійснення адвокатської діяльності;
- 3) поглиблення професійної спеціалізації, накопичення практичного досвіду для якісного надання правової допомоги.

Стажистом адвоката може бути особа, яка на день початку стажування має дійсне свідоцтво про складення кваліфікаційного іспиту, тобто особи, у яких з моменту складення кваліфікаційного іспиту не минуло 3 роки.

Відповідно до Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» та «Положення про організацію та проходження стажування для отримання особою свідоцтва про право на заняття адвокатською діяльністю» стажування здійснюється у вільний від основної роботи час стажиста протягом шести місяців і обчислюються шляхом сумарного обліку робочого часу стажиста на виконання програми та плану стажування, який має становити не менше 550 годин.

Проаналізувавши вище зазначене можна побачити першу проблему пов'язану із проходженням стажування – великий обсяг часу стажування. Оскільки, якщо порахувати кількість годин, яка припадає в середньому на тиждень, то це складає приблизно 23 год. Тобто в день особа має відпрацьовувати 4,5 години (з розрахунку на 5 робочих днів у тижні). Таким чином ми бачимо, що в повному обсязі, якщо кандидат в адвокати працює на основній роботі цілий робочий день (з 8.00 до 17.00 або з 9.00 до 18.00), пройти стажування та набути практичних знань і навичок не можливо. Отже, виходом з цієї ситуації є переведення стажиста на половину ставки або звільнення з основної роботи.

Проте зі звільненням або переведенням на половину ставки може виникнути друга проблема – недостатність коштів для плати за стажування. Оскільки плата за стажування складає 20 мінімальних заробітних плат (приблизно 26020 гривень станом на листопад 2014 року), які майбутній

стажист має заплатити одразу за весь період стажування або в деяких випадках на вимогу стажиста може бути надана розстрочка. Таким чином, якщо у особи не достатнє фінансове становище, то він буде працювати на основній роботі для того, щоб утримувати себе та оплачувати своє стажування.

Отже, в такому випадку потрібно робити вибір – працювати і проходити більш формально стажування або проходити стажування в повному обсязі з набуттям дійсно практичних навичок, але не працювати на основній роботі чи працювати на половину ставки.

Проте, на нашу думку, таких проблем можна було б уникнути шляхом внесення змін до законодавства, а саме виняток звільнення від проходження стажування, що зазначений в ч. 5 ст. 10 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» від проходження стажування звільняються особи, які на день звернення із заявою про допуск до складення кваліфікаційного іспиту мають стаж роботи помічника адвоката не менше одного року за останні два роки, зробити обов'язковою вимогою. Тобто ч.1 ст.6 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» викласти в такій редакції : «Адвокатом може бути фізична особа, яка має повну вищу юридичну освіту, володіє державною мовою, має стаж роботи в галузі права не менше двох років, з них на посаді помічника адвоката не менше одного року за останні два роки, склала кваліфікаційний іспит, склала присягу адвоката України та отримала свідоцтво про право на заняття адвокатською діяльністю».

Література

1. Про адвокатуру та адвокатську діяльність: Закон України від 5 липня 2012 року № 5076-VI // Відомості Верховної Ради України. – 2013. – № 27. – Ст. 282.

2. Положення про організацію та порядок проходження стажування для отримання особою свідоцтва про право на заняття адвокатською діяльністю: затверджене Рішенням Ради адвокатів України 16 лютого 2013 р. № 81, зі змінами, затвердженими Рішенням Ради адвокатів України 27 вересня 2013 р. № 216.

УДК 343.61:179.7(043.2)

Циганій С. О., асистент,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ЕВТАНАЗІЯ – ВБИВСТВО ЧИ МИЛОСЕРДЯ

Згідно ст. 27 Конституції України від 28 червня 1996 р. кожна людина має невід'ємне право на життя [1], що тлумачиться як право розпоряджатися своїм життям, піддавати його ризику і навіть на самотійне припинення його [4]. Та чи має особа законодавчо